[2018] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 336

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯਾਤਰਾ ਸੇਵਾਵਾਂ

ਬਨਾਮ

ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ, ਅੱਠ

(2012 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2068-2071)

18 ਜਨਵਰੀ, 2018

[ਆਰ.ਐਫ. ਨਰੀਮਨ ਅਤੇ ਨਵੀਨ ਸਿਨਹਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1961:

ਧਾਰਾ 2 (22) (ਈ) (ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1988 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ) - ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ - ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸ਼ੇਅਰ ਖਰੀਦੇ - ਕੀ ਫਰਮ ਜਾਂ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2 (22) (ਈ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ: ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 2 (22) (ਈ) ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ "ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ" ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਹੈ- ਇੱਕ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ- ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਪਸੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਵੀ ਹੈ - #Ankitech's ਕੇਸ (ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ "ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਹੋਣਾ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ) ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ Ankitech's ਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ - ਮਾਮਲਾ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਮੁੱਖ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮੁੱਖ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ 1. ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (22) (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ "ਲਾਭਅੰਸ਼" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਰਹੇਗਾ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਧੂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਾਵੇਗੀ ਅਰਥਾਤ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 9] [341-H; 342- A]

XXXXXX

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯਾਤਰਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ, ਅੱਠ 337

2. ਹਾਲਾਂਕਿ "ਲਾਭਅੰਸ਼" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 31.05.1987 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ "ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ" ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਵੋਟਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 10% ਹੋਲਡਿੰਗ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ (3) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ, ਫਰਮ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ

ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਹੈ, ਲਾਭਕਾਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 20٪ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 12] [344-CD]

3. ਧਾਰਾ 2 (22) (ਈ) ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ "ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕੋ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਅੰਗ ਵਿੱਚ "ਅਜਿਹਾ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ" ਸ਼ਬਦ ਦਿਖਾਏਗਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਅੰਗ ਵਿੱਚ "ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ" ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਸਾਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਯਾਦ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੀ.ਪੀ. ਸਾਰਥੀ ਮੁਦਲਿਆਰ ਕੇਸ ਅਤੇ **ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰੀ ਲਾਲ ਸੰਵਰਮਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ" ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਪਲ ਕੋਈ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਜਿਸਟਰ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਧਾਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਸੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਹੈ ਬਲਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਰਾਹੀਂ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵੋਟਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 10٪ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਇਕ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਸਿਰਫ ਇਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਪੈਰਾ 17, 18) [345-G-H; 346-D-E]

ਮਥਲੋਨ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਲਾਈਫ ਐਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ [1954] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 117 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

4. #Ankitech's ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ "ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। (ਪੈਰਾ 18, 19) [346-B-G]

*ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ., ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਪੀ. ਸਾਰਥੀ ਮੁਦਲਿਆਰ (1972) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ., **ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰੀ ਲਾਲ ਸੰਵਰਮਲ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਸਾਮ (1980) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 371: [1980] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 369; ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਬਨਾਮ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰੀ ਲਾਲ ਸੰਵਰਮਲ (1972) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 342; #C.I.T. ਬਨਾਮ ਐਂਕੀਟੈਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ [2012] 340 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 14 (Del) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੇਸ ਹਵਾਲਾ

(1972) 4 SCC 531	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 6
[1980] 2 SCR 369	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 7
(1972) 4 SCC 342	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 7
[2012] 340 ITR 14 (Del).	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 13
[1954] SCR 117	ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 18

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2012 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2068

2010 ਦੇ ਆਈ.ਟੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 223, 219 ਅਤੇ 1204 ਅਤੇ 2011 ਦੇ ਆਈ.ਟੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 309 ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 11.07.2011 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਨਾਲ

2018 ਦਾ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 837

ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਯੂ.ਏ. ਰਾਣਾ, ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਮਹਿਤਾ, ਸਤਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਰਾਏ (ਮੈਸਰਜ਼ ਗਗਰਾਤ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਈ), ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨਿਲ ਕਟਿਆਰ, ਅਮਿਤਾ ਸਾਹਨੀ, ਐਸ.ਏ. ਹਸੀਬ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਆਰ. ਐਫ. ਨਰੀਮਨ, ਜੇ. 1. ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ (Leave Granted)

2. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (22) (ਈ) ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1988 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

XXXXXX

3. ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਨ:

ਨਿਰਧਾਰਕ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਭਾਈਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਰੇਸ਼ ਗੋਇਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਜੈੱਟ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਜਿਸਦਾ ਮੁਨਾਫਾ-ਸਾਂਝਾ ਅਨੁਪਾਤ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 35%, 15% ਅਤੇ 50% ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਕ ਫਰਮ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਜੈਟੇਅਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ 28,52,41,516/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਕ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਨਰੇਸ਼ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਗੋਇਲ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸਬਸਕ੍ਰਾਈਬ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕੁੱਲ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦਾ ਕੁੱਲ 48.19 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਨਰੇਸ਼ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਗੋਇਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਹਨ। ਉਹ ਫਰਮ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ੇਅਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਲਾਭਕਾਰੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

4. ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (22) (ਈ) ਕਿਸੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਵੋਟਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 10% ਹਿੱਸਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਕਰਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਜ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ 20% ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

5. ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਵਿੱਚ "ਲਾਭਅੰਸ਼" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸੀ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"2. (6ਏ) ਲਾਭਅੰਸ਼' ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ- ...

(ਈ) ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਕਿਸੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਲਾਭ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਰਾਹੀਂ ਕਿਸੇ ਰਕਮ (ਚਾਹੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ) ਦੀ ਧਾਰਾ 23ਏ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਇਕੱਠਾ ਮੁਨਾਫਾ ਹੈ; "

6. ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਪੀ. ਸਾਰਥੀ ਮੁਦਲਿਆਰ, (1972) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 531 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

XXXXXX

"ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, 5,790 ਰੁਪਏ ਅਤੇ 39,085 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਆਮਦਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

“6. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2 (6ਏ) (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ:

1. ਇਹ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਧਾਰਾ 23 ਏ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਚਾਹੇ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਐਡਵਾਂਸ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ।

2 (ਏ) ਇਹ ਕਿਸੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ

(ਬੀ) ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਲਾਭ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ, ਅਤੇ

3. ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਮੁਨਾਫਾ ਹੈ।

ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਸ਼ਰਤ 2 (ਏ) ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ। ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ:

"8. ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਿਉਂਦਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਰਜ਼ਾ ਐਚ.ਯੂ.ਐਫ. ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਜੋ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਚ.ਯੂ.ਐਫ. ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾਤਾ ਐਚ.ਯੂ.ਐਫ. ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਚ.ਯੂ.ਐਫ. ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸੇਨ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।

9. ਧਾਰਾ 2 (6ਏ) (ਈ) "ਲਾਭਅੰਸ਼" ਦੀ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ। ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਇੱਕ ਸਮਝਿਆ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਸਲ ਲਾਭਅੰਸ਼। ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਰਜ਼ਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ। ਕੁਝ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ "ਲਾਭਅੰਸ਼" ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 2 (6ਏ) (ਈ) ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਖਤ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 2 (6 ਏ) (ਈ) "ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ" ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਨੂੰ। ਐਚ.ਯੂ.ਐਫ. ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2 (6ਏ) (ਈ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 23ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (2) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 18 (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਐਚ.ਯੂ.ਐਫ. ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ "ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ" ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

XXXXXX

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯਾਤਰਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ, ਅੱਠ
[ਆਰ. ਐਫ. ਨਰੀਮਨ, ਜੇ.] 341

7. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰੀ ਲਾਲ ਸੰਵਰਮਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਸਾਮ (1980) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 371 ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਜੋ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉੱਠਿਆ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰਥੀ ਮੁਦਲਿਆਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ.ਬਨਾਮ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰੀ ਲਾਲ ਸੰਵਰਮਲ, (1972) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 342 ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਰਥੀ ਮੁਦਲਿਆਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦੀ ਮਾਲੀਆ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

8. ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ 1922 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (6 ਏ) (ਈ) ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ "ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ" ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਆਮਦਨ ਐਕਟ, 1961 ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ 1922 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 2 (22) (ਈ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ "ਲਾਭਅੰਸ਼" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ: -

"ਧਾਰਾ 2 ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ - ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ-

(22) "ਲਾਭਅੰਸ਼" ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ-

(ਈ) ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ (ਚਾਹੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵਜੋਂ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ) ਕਿਸੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਜਿਸਦਾ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦਾ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਇਕੱਠਾ ਮੁਨਾਫਾ ਹੈ;

9. ਉਪਰੋਕਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਸਰਸਰੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ

ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਧੂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਾਵੇਗੀ।

XXXXXX

10. ਪਰ 1988 ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ: -

> "ਧਾਰਾ 2 ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ - ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਹੋਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਲੋੜ ਹੈ, -
>
> (22) "ਲਾਭਅੰਸ਼" ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ-

(ਈ) ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ 31 ਮਈ 1987 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ (ਚਾਹੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ) ਦਾ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਜੋ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਹੈ (ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਾ ਹੋਣਾ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁਨਾਫੇ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ) ਵੋਟਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦਸ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਰੱਖਣਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਲਾਭ ਲਈ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦਾ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਇਕੱਤਰ ਮੁਨਾਫਾ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ 2. ਉਪ-ਖੰਡ (ਏ), (ਬੀ), (ਡੀ) ਅਤੇ (ਈ) ਵਿੱਚ "ਸੰਚਿਤ ਮੁਨਾਫਾ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪ-ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵੰਡ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਨਾਫੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਪ-ਖੰਡ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਨਾਫੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ, {ਪਰ ਨਹੀਂ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ ਸੀ;

ਵਿਆਖਿਆ 3 - ਇਸ ਖੰਢ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ-

(ਏ) ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਫਰਮ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ;

XXXXXX

(ਬੀ) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੇ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਵੀਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਾ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ;

11. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦਾ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਯਾਦ-ਪੱਤਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 104 ਤੋਂ 109 ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਅੰਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਐਡਵਾਂਸ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ ਵੰਡਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ 'ਚ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਾ ਲੱਗੇ। ਇਸ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਖੰਡ (22) ਦੀ ਉਪ-ਖੰਡ (ਈ) ਵਿੱਚ ਚੁਕਵੀਂ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਐਡਵਾਂਸ ਰਾਹੀਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਖੰਡ (32) ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵੋਟਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਹੈ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ (i) ਵੋਟਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਾਲੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਜਾਂ (ii) ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 2 (22) ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਆਖਿਆ 3 (ਏ) ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਐਚ.ਯੂ.ਐਫ. ਜਾਂ ਇੱਕ ਫਰਮ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ। ਵਿਆਖਿਆ 3 ਦੇ ਭਾਗ (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਾ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

10.3 ਇਸ ਲਈ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਕੋਲ ਇਕੁਇਟੀ ਪੂੰਜੀ ਦਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਡੀਮਡ ਲਾਭ ਅੰਸ਼ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ: -

(i) ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਐਡਵਾਂਸ ਰਾਹੀਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(ii) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਭਾਈਵਾਲ ਕੋਲ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਵੋਟਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ

(iii) ਜਿੱਥੇ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਭਾਈਵਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਲਾਭਕਾਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

XXXXXX

ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਐਡਵਾਂਸ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿੱਥੇ 31 ਮਈ 1987 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਐਡਵਾਂਸ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਇਹ ਸੋਧਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1988-89 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

12. ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲੇਗਾ ਕਿ 31.05.1987 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ "ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ" ਹੁਣ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਵੋਟਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 10% ਹੋਲਡਿੰਗ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ (3) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ, ਫਰਮ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਉਹ ਪਿਛਲੇ

ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਹੈ, ਲਾਭਕਾਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 20% ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

13. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਉਜਵਲ ਏ. ਰਾਣਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਬਨਾਮ ਐਂਕਿਟੈਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਨੇ [2012] 340 ਆਈਟੀਆਰ 14 (Del.) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ "ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਇੱਕ ਮੋੜ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ 2013 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3961 (ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ., ਦਿੱਲੀ-2 ਬਨਾਮ ਮਧੁਰ ਹਾਊਸਿੰਗ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ) ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ 05.10.2017 ਦਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤਰਕ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 2 (22) (ਈ) ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

XXXXXX

14. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੁਮਾਰ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਖੁਦ ਐਂਕੀਟੈਕ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅੰਗ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਅੰਗ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਅੰਗ ਦਾ ਜੋ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਐਂਕੀਟੈਕ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ।

15. ਫਿਰ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੋ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

(1) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (22) (ਈ) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੰਗ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਐਡਵਾਂਸ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੀ ਦੋਵਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ "ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਜੋ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਹੈ ..." ਜਿਸ ਨੂੰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1988 ਤੋਂ ਵਿੱਤ ਐਕਟ 1987 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਕੀ ਕਰਦਾਤਾ ਜੋ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਹੈ, ਨੂੰ 'ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ' ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਦੋਵਾਂ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸ਼ੇਅਰ ਖਰੀਦੇ ਹਨ।

16. ਇਸ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਕਿ "ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਜੋ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਹੈ" ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 2 (22) (ਈ) ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਹੋਵੇ।

17. ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਂਕੀਟੈਕ ਦਾ ਕੇਸ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅੰਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਪਹਿਲੇ ਅੰਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਲਈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ "ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕੋ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਅੰਗ ਵਿੱਚ "ਅਜਿਹਾ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ" ਸ਼ਬਦ ਦਿਖਾਏਗਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਅੰਗ ਵਿੱਚ "ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ" ਹੈ।

XXXXXX

18. ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਪੂਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। Ankitech's ਕੇਸ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ "ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਪੂਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਯਾਦ ਪੱਤਰ ਅਤੇ

ਨਵੀਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਣ "ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ" ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਪਲ ਕੋਈ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਜਿਸਟਰ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਧਾਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਸੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਹੈ ਬਲਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਰਾਹੀਂ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵੋਟਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 10٪ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਇਕ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਸਿਰਫ ਇਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਥਲੋਨ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਲਾਈਫ ਐਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ [1954] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 117 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

19. ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਾਡਾ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ Ankitech ਦੇ ਫੈਸਲੇ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਖੰਡ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅੰਗ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਗੇ, ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਮੁੱਖ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

20. ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

ਕਲਪਨਾ ਕੇ. ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਮਾਨਯੋਗ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮੁੱਖ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Prabhat Kiran, Advocate
D/923/2000
Bar Council of Delhi